

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

21 april 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw Marijke Dillen en de heer Roland Van Goethem –

betreffende het wegwerken van de knelpunten van leeftijdsgrenzen in de Vlaamse regelgeving

VERSLAG

**namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Hilde Eeckhout**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Monique Moens, de heren Jan Penris, Erik Tack, Christian Verougstraete, Rob Verreycken;

de dames Cathy Berx, Hilde Crevits, de heer Tom Dehaene, mevrouw Veerle Heeren;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns;

de dames Else De Wachter, Caroline Gennez, Michèle Hostekint.

Plaatsvervangers:

de heren Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Jorgen Verstrepen, John Vrancken;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, mevrouw Monica Van Kerrebroeck, de heer Johan Verstreken;

de heren Marc Cordeel, Hugo Philtjens, Gilbert Van Baelen;

de heren Marcel Logist, Chokri Mahassine, Jan Roegiers.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

de heer Bart De Wever.

Zie:

65 (2004)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen besprak op 14 april 2005 het voorstel van resolutie betreffende het wegwerken van de knelpunten van leeftijdsgrenzen in de Vlaamse regelgeving.

1. Inleidende toelichting door mevrouw Marijke Dillen

Mevrouw *Marijke Dillen* legt uit dat voorliggend voorstel van resolutie ook al eens was ingediend op het einde van de vorige legislatuur, maar toen niet kon behandeld worden. Het voorstel is geïnspireerd door een rapport van de Universiteit Antwerpen, opgesteld onder leiding van professor dr. Jef Breda¹. De vorige Vlaamse Regering had de opdracht gegeven om per beleidsdomein na te gaan waar de Vlaamse regelgeving knelpunten vertoonde inzake leeftijdsgrenzen. Het is een heel lijvig rapport geworden. De vorige minister van Gelijke Kansen, mevrouw Mieke Vogels, heeft beloofd een aantal van die knelpunten weg te werken, maar daar is nog niet veel van terechtgekomen, aldus mevrouw Dillen.

Er moet worden opgemerkt dat het rapport het enkel heeft over de Vlaamse bevoegdheden en die zijn, wat leeftijdsgrenzen betreft, vrij beperkt. Op federaal vlak zijn de problemen veel groter. Mevrouw Dillen leest in het rapport een aantal grote vaststellingen. Leeftijdsgrenzen zijn niet altijd in het nadeel van de ouderen. Zo is er het gratis bus- en tramvervoer voor 65-plussers. Toch heeft het rapport op die maatregel ook aanmerkingen. Veel mensen wachten niet meer tot de pensioenleeftijd om de arbeidsmarkt te verlaten. De maatregel komt voor die mensen te laat, als het de bedoeling is om te voorkomen dat sociale contacten verloren gaan door een gebrek aan mobiliteit.

Daarnaast gaat leeftijd vaak gepaard met zware knelpunten die discriminerend zijn voor oude-

ren, aldus mevrouw Dillen. De studie omschrijft het begrip leeftijdsdiscriminatie als een onterechte ongelijke behandeling van individuen waarbij niet is aangetoond dat het hanteren van leeftijdsgrenzen als criterium een objectief doel nastreeft. Domein per domein wordt die discriminatie opgespoord. Mevrouw Dillen citeert enkele in het oog springende voorbeelden. Zo is de leeftijdsgrens bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap vastgesteld op 65 jaar. Dat heeft zeer verregaande gevolgen voor de mensen van meer dan 65 jaar. Wie voorafgaand aan die leeftijd is ingeschreven bij het Fonds, kan bijdragen krijgen voor materiële bijstand. Wie op latere leeftijd een handicap oploopt, heeft die mogelijkheid niet meer. Mevrouw Dillen is het eens met het rapport, dat stelt dat het uitsluiten van 65-plussers hier onaanvaardbaar is.

Mevrouw Dillen haalt ook andere voorbeelden aan waarin de Vlaamse overheid betrokken is bij het discrimineren van ouderen. Zowel de kredieten voor ondernemers van het Vlaams Waarborgfonds als de hypothecaire kredieten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, moeten tegen de leeftijd van 65 jaar zijn afgelost. Voor de vele gezonde senioren die georganiseerd aan sport doen, moeten de sportfederaties een verzekering afsluiten tegen lichamelijke ongevallen, maar de vergoedingen zijn beperkt tot sporters die jonger zijn dan 65 jaar. Zelfs in de culturele sector ontwaart mevrouw Dillen problemen, met name in de experimentele subsidieregeling voor beeldende kunstenaars, waar personen jonger dan 45 jaar bevoordeeld worden.

Volgens mevrouw Dillen is er nood aan een beleid ter verbetering van de maatschappelijke positie van de ouderen. Want behalve leeftijdsdiscriminatie in de regelgeving zijn er ook maatschappelijke leeftijdsgrenzen. Ook daarover heeft het rapport heel wat gegevens bijeengezocht. In diverse domeinen is de maatschappelijke positie van de oudere ongunstig. Uit de vele vastgestelde feiten pikt mevrouw Dillen een voorbeeld uit de vrijwilligerssector. Kind en Gezin wenst voor zijn plaatselijke consultaties niet te werken met vrijwilligers die ouder zijn dan 50 jaar. Nochtans zijn het precies ouderen die zich voor dergelijke maatschappelijk zinvolle opdrachten tijdens de week kunnen vrijmaken. Mevrouw Dillen vindt dat bijzonder betreurenswaardig.

¹ Prof. dr. Jef Breda & David Schoenmaekers, "Meerwaarde en knelpunten van leeftijdsgrenzen in Vlaamse regelgeving en hun effect op oudere personen. Eindrapport. Een onderzoek in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, 'Gelijke Kansen in Vlaanderen', Universiteit Antwerpen, december 2002.

Mevrouw Dillen eindigt met een voorbeeld dat zij choquerend vindt: de minderwaardige behandeling van oudere patiënten. Uit het rapport blijkt dat ouderen niet altijd met evenveel zorg als jongere patiënten worden verpleegd.

Mevrouw Dillen concludeert dat het beleid aandacht moet schenken aan dat probleem. Het rapport, dat is opgemaakt in opdracht van de vorige Vlaamse Regering, mag niet in de vergetelheid geraken. Mevrouw Dillen zegt ook wel te begrijpen dat het wegwerken van bepaalde discriminaties zware budgettaire inspanningen vergt. Maar dat belet niet dat het probleem moet bestudeerd worden. Andere zaken kosten evenwel geen of heel weinig geld en kunnen gemakkelijk worden aangepast. Zij hoopt dat de minister van Gelijke Kansen het rapport in kwestie ernstig doorneemt.

Het voorstel van resolutie vraagt dan ook een stappenplan, gekoppeld aan een onderzoek naar beschikbare financiële middelen. Los van de Vlaamse regelgeving wensen de indieners een beleid waarbij de maatschappelijke positie van oudere personen gunstig wordt beïnvloedt en de sociale integratie van de senioren in de hand wordt gewerkt, met speciale aandacht voor de alleenstaanden.

2. Bespreking

De heer *Sven Gatz* zegt verheugd te zijn dat mevrouw Dillen gelezen heeft dat het aangehaalde rapport ook positieve effecten heeft vastgesteld bij leeftijdsgrenzen. In die zin is het voorstel van resolutie een beetje dubbelzinnig. In het beschikbare gedeelte van het voorstel van resolutie gaat het enkel over de knelpunten en de negatieve zaken. Overigens vindt de heer Gatz het voorstel van resolutie een populair voorstel, waar op het eerste gezicht niemand tegen kan zijn. Maar het wegwerken van de knelpunten van leeftijdsgrenzen heeft belangrijke financiële repercussies. Vandaar dat de heer Gatz bezwaren heeft bij de voorgestelde resolutie. Hij geeft er de voorkeur aan de betrokken ministers de vrije hand te laten in het wegwerken van die knelpunten, geval per geval. Concluderend noemt de heer Gatz het voorstel verdienstelijk, maar door de grote onduidelijkheid van het financiële aspect, is hij niet bereid het voorstel goed te keuren.

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt de positieve kanten van leeftijdsgrenzen niet te hebben vergeten in haar toelichting. In het beschikbare gedeelte van het voorstel van resolutie wordt daar niets over gezegd, precies omdat aan die positieve zaken niets moet veranderen. Hoewel het een populair voorstel kan worden genoemd, is het geheel en al bijna letterlijk overgenomen uit het onderzoek dat in opdracht van de vorige Vlaamse Regering is gevoerd. Mevrouw Dillen gaat ervan uit dat de Vlaamse Regering dat onderzoek heeft besteld met de bedoeling iets te doen aan de knelpunten. Zij zegt heel goed te begrijpen dat niet van een regering kan worden verwacht alles ineens op te lossen. Zij is zich ook bewust van de kosten. Maar het voorstel van resolutie vraagt slechts dat de Vlaamse Regering een stappenplan zou opstellen, gekoppeld aan een onderzoek naar de financiële middelen die zouden kunnen ingezet worden.

De heer *Sven Gatz* rekent erop dat de Vlaamse Regering wel degelijk de nodige maatregelen zal nemen om de knelpunten van leeftijdsgrenzen weg te werken. Maar de algemene bepaling in het voorstel van resolutie, “om de nodige financiële middelen vrij te maken om budgettaire middelen ter beschikking te stellen voor het wegwerken van de leeftijdsgrenzen in de Vlaamse regelgeving”, noemt hij te verregaand. Veeleer zal geval per geval moeten uitgemaakt worden wat haalbaar is en wat prioritair is bij het inzetten van budgettaire middelen.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende het wegwerken van de knelpunten van leeftijdsgrenzen in de Vlaamse regelgeving wordt verworpen met 6 stemmen tegen 5.

De verslaggever,

Hilde EECKHOUT

De waarnemend voorzitter,

Else DE WACHTER
